

DOKOŘÁN

ÚNOR
2024
CENA 48,- Kč

Vážení divadelní přátelé,

jak se říká: „Lidé jsou různí...“ a na své cestě životem potkáváme vskutku rozličné typy. Od melancholiků až po choleryky, což jsou zásadní osobnostní rozdíly v temperamentu, od lidí čestných až po ty prolhané, což souvisí jen a jen s jejich charakterem. A jestli je nám temperament do vínku dán geny a výchovou, pak charakter je jednoznačně v našich rukou. O tom, zda bude člověk mluvit pravdu, nebo lhát, rozhoduje jenom on sám. Při lži se na geny vymlouvat nemůžeme, pokud ovšem někdo své lži nepovažuje za pravdu a pak už ani necítí potřebu se omlouvat.

Naše životy jsou prostoupeny za sebou velmi rychle se střídajícími křižovatkami, na nichž se musíme rozhodnout, kterým směrem se vydáme, jak naložíme s danou situací, zda budeme jednat čestně, nebo naopak. A dá se předpokládat, že ti, kteří na svůj charakter dbají, se jej budou snažit za každou cenu i nadále podržet, zato ti, kteří se vydali cestou lži, otrnou a budou je na sebe vrstvit i nadále.

Dovolím si zde citovat Karla Čapka, který k danému tématu i k jiným lidským vlastnostem poznamenává: „Ano, mnoho se změnilo, ale lidé zůstávají stejní, jenom že teď víme líp, kdo je kdo. Kdo je slušný, byl slušný vždycky, kdo byl věrný, je věrný i teď. Kdo se točí s větrem, točil se s větrem i dřív, kdo myslí, že teď přišla jeho chvíle, myslél vždycky jen na sebe. Nikdo se nestává přeběhlíkem, kdo jím nebyl vždycky, kdo mění víru, nemá žádnou... Národ nepředěláš, ledaže bys měl na to staletí, jenom davy můžeš vést dnes tak a zítra tak. Kdo nenávidí, měl v sobě tu nenávisť vždycky, kde by se v něm tak najednou vzala! Kdo sloužil, bude sloužit dál, kdo chtěl dobré,

bude zase chtít dobré. Ani vůle se nemění. Nedívej se do tváře, která se změnila, nikdo se nestane krásnějším tím, že změnil tvář. Tvrdá zkouška je i tvrdé poznání. Budoucí foliant našich dějin o této době bude mít jeden podtitul: Kdo byl kdo. I dobrá paměť patří k těm stálým věcem, jichž je a bude třeba.“

Dnes a denně jsem svědkem toho, jak se jedna osoba na veřejnosti dušuje, že to, co nám dnes tvrdí, je svatosvatá pravda, ačkoliv toto své dnešní tvrzení před nedávnem vášnivě popírala. Se smutkem sleduju, jak kolem nás vítězí účelové jednání, které se na pravdu neohlíží.

U nás v divadle je hlavním přikázáním držet se pravdy za všech okolností. Už při výběru jakéhokoli textu pro naši novou inscenaci společně s kolegy zvažujeme, zdali se plně identifikujeme s autorovým pohledem na svět, s posláním, které je v jeho díle obsaženo. Pokud by tomu tak nebylo, nemohli bychom jeho dílo uvést. Ocitli bychom se na území ovládaném mocnou čarodějkou Lží, která své otroky nutí všechno překrucovat.

Onen vnitřní soulad a spřízněnost s autorovou filozofií je zásadním předpokladem toho, že divadelní dialog, který se svým obecnstvím skrze naše inscenace vedeme, bude vždy čestný.

Na shledanou se s vámi při návštěvě našeho divadla za všechny své kolegy těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

Noc na Karlštejně se 1. března dočká své 100. reprízy. Pokud chcete být u toho, několik posledních lístků je ještě k dispozici.

Stalo se...

Křídla za sezónu 2022/2023 byla slavnostně předána a již nyní naleznete v našem magazínu nový hlasovací lístek. Pro další ročník jsme se rozhodli rozšířit ceny a bude možné hlasovat pro činoherní a hudební inscenace zvlášť.

Také na premiéře muzikálu Heidi jsme natočili reportáž, kterou naleznete na YouTube kanálu naší talk show MdB Klub. Můžete tak nahlédnout do zákulisí i na slavnostní setkání po premiéře, kterého se zúčastnili i Robert Jícha a dirigent Matěj Voda.

V pondělí 29. ledna se Stanislav Moša poprvé sešel s tvůrčím týmem a herci nového muzikálu Drahý Evane Hansene.

Dveře na Hudební scénu

V lednovém čísle jsme vám s hádankovou kresbičkou Jaroslava Milfajta trochu zamotali hlavu. Ale i přesto někteří z vás správně poznali, že šlo o muzikál *Flashdance*, který měl na Hudební scéně premiéru 28. září 2013. Jako malou nápovědu do dalších kol soutěže můžeme prozradit, že se vždy jedná o tituly uvedené právě na Hudební scéně, protože 20. výročí jejího založení se blíží a i touto soutěží se na něj chystáme. **Máte-li chuť hádat i tentokrát, stačí se zapojit na našem Facebooku i v měsíci únoru.**

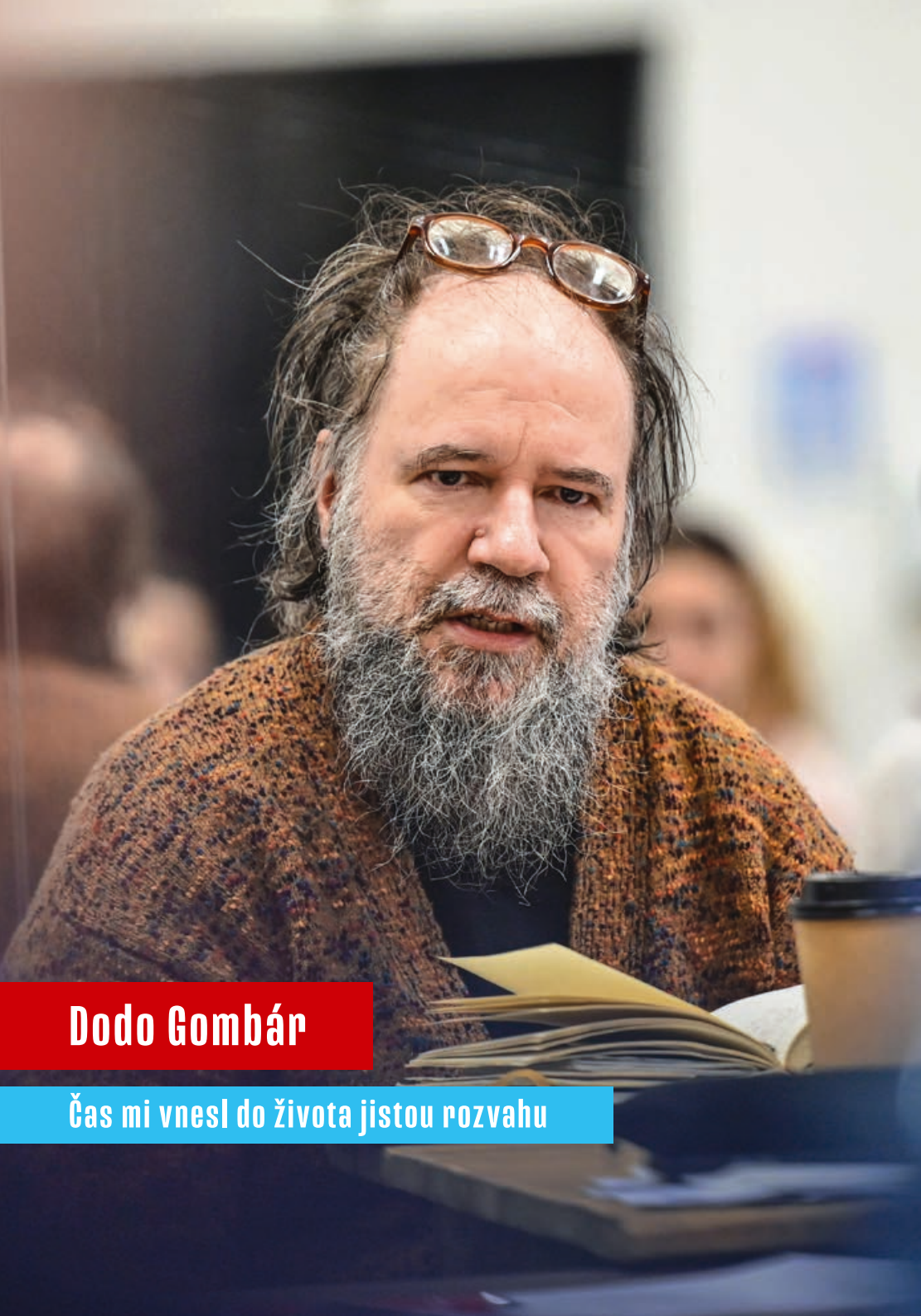
Klára Latzková
Kresba: Jaroslav Milfajt

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

Dodo Gombár

Čas mi vnesl do života jistou rozvahu

Před dvaceti lety stál režisér Dodo Gombár u zrodu Hudební scény, která se otevírala muzikálem *Hair (Vlasy)* v jeho nastudování. Ke spolupráci s Městským divadlem Brno se znovu vrátil před sedmi lety zpracováním vlastní dramatisace románu *Žitkovské bohyně*. Po režii Miltonova *Ztraceného ráje* se nyní v Brně opět dostává k dílu autorky Kateřiny Tučkové, tentokrát převedením jejího románu *Bílá Voda* do jevištní podoby. Celý rozhovor bude uveřejněn v programové brožuře k inscenaci.

Jak probíhá vaše spolupráce s Kateřinou Tučkovou?

Pokaždé trochu jinak. Na začátku se snažím přinést nějaký konkrétní koncept – poté, co dospěju k rozhodnutí, jak s románem naložit. V tom mám od Kateřiny zcela volnost. Když je dramatisace hotová nebo třeba ve fázi, kdy se finalizuje, vstupuje do ní ona svými postřehy a poznámkami. Vždycky v jiné míře, zcela svobodně. Důležité ale je, že je to dialog klidný, se vzájemným respektem. Já už ten respekt vlastně vyjadřuji na úplném začátku společné cesty tím, že se rozhodnu zvolit její román jako výchozí hmotu pro jevištní realizaci. Kateřinu považuji za skvělou spisovatelku a mám ji lidsky moc rád.

Kateřina Tučková psala román *Bílá Voda* téměř deset let. Opět jde o mnohvrstevnaté dílo o sedmi stech stranách. Jaký klíč jste zvolil pro jeho uchopení?

Nechtěl jsem ztratit právě ty vrstvy, které dělají z *Bílé Vody* unikátní čtenářský zážitek. Čili i moje adaptace pracuje s různými časovými plány, přítomnost míchá s minulostí, racionalitu s iracionalitou. Už u *Žitkovských bohyní* jsem se přesvědčil, že divák nepotřebuje explicitní návod v ose vyprávění, nepotřebuje doslovně pojmenovávat tyto časové či emocionální skoky. Snažíme se o jakýsi proud emocí, jedna se vlévá do druhé, jedna z druhé vychází, vzájemně se doplňují, nebo naopak, zcela záměrně jsou v napínavém rozporu. Jako když se valí řeka, která se někdy vlije do zátoky, někdy se stočí do meandru a jindy třískne o kámen. Samozřejmě je tady nutná, řekněme, aktivní spoluúčast publika, ale mně samotnému jsou blízka díla, která mě vyzývají k vnitřní aktivitě. Neumím si proto představit, že bych měl jako tvůrce uvažovat jiným způsobem.

Knihou připomíná opomíjenou kapitolu totalitního bezpráví, zároveň otevírá otázku nerovného postavení žen v církvi i celé společnosti. Jaká témata ve své dramatisaci nejvíce akcentujete?

Snažíme se vyprávět příběh. Nebo lépe řečeno příběhů několik. Objevujeme přes hlavní postavu Leny minulost místa, do kterého přichází hledat ve vlastním životě východisko ze slepé uličky, nový zdroj síly, únik z bolesti, kterou zažívá. Z pasivní pozorovatelky jistého duchovního světa, která se vlastně svým způsobem vzpírá tomu, že by se jí něco podobného mohlo dotýkat, se stává toho všeho součástí. Kromě těchto linií rozkrýváme její minulost, zpočátku zahalenou napětím a tajemstvím. Líbí se mi na románu jeho gradující naléhavost. Tok a tep vyprávění je neúprosný, způsobuje až závrať.

Režirujete napříč celou republikou. Kde jste doma?

V posledním období trávím nejvíce času v Brně, zázemí mám však pořád jak v Praze, tak i ve Zlíně. Ale takové to doma, kde poznáváte známé vůně a barvy, to je tam, kde jsem vyrůstal, kde dodnes žije moje máma, kde mám bratry. Jsou to Smolenice v Trnavském kraji na Slovensku. Tam vždycky cítím, a čím jsem starší, tím dál víc, jak má mysl nachází hlubší klid než jinde a dotýká se podstaty bytí.

Jaká témata obecně vámi nejvíce rezonují?

Témata, která můžu považovat za osobní. Bez této perspektivy si vůbec svoji práci nedokážu představit. Často je přivolává každodennost, věci, co se dějí, jindy je to odkrývání zákoutí, která v sobě nosím celý život. Zajímá mne živé divadlo, divadlo aktivní, dotýkající se našich dnů, stejně tak jako zkoumání archetypu. Třeba prostřednictvím skrytých souvislostí, ale v každém

případě se alespoň pokoušející nenahli-
žet na komplikovaný a nejednoznačný svět
zjednodušeně.

**Pozorujete, že se s věkem či přibývajícimi
zkušenostmi proměňuje váš režijní styl?**

Myslím, že ani ne. Takzvaný režijní styl není
věcí příliš vědomou, spíš vzniká vrstvením
nových zkušeností, zkoumáním podstaty di-
vadla očima, které zrají a dozrávají. Ale po-
řád je tam potřeba dívat se na každou další
divadelní hru znova a čerstvě, nezátíženě.
S bezprostředním zážitkem, který působí
bez mého přílišného racionálního vědomí
a vědění. Jistě by se dalo vypozařovat, jaké
volíme spolu s mými spolupracovníky po-
stupy, možná že to nabyté svým způsobem
brousím a cizeluji, ale rád přenechám tuto
aktivitu a snahu někomu jinému. Hodnotit
sebe samého mi nepřisluší. I když třeba ně-
kdy mám takové nutkání pokusit se zcela vě-
domě skočit do neprobádaných vod.

**V červnu jste oslavil padesátku. Vnímáte
ji jako milník?**

Nevím, jestli milník, ale poprvé jsem se při-
stihl při tom, že mi občas běží v hlavě cosi
jako rekapitulace, řazení k sobě jistých zlo-
mových momentů mého životního příběhu.

**Nejen při práci z vás vyzařuje vnitřní
klid. Musel jste k němu dospět?**

Ano, musel. Býval jsem mnohem víc roztěka-
ný a neklidný. Neměl jsem moc trpělivosti.
Znervózoňovalo mne a uvádělo do rozpaků,
když měl někdo jiné, pomalejší tempo než já
sám. V tom jsem, doufám, dospěl k momentu
pochopení a tolerance nebo i nadhledu. Člo-
věka naučí pracovat s těmito věcmi právě
dospívání a dozrávání v čase. I když jsem ni-
kdy nebyl příliš extrovertní povahy, ale dá
se říct, že čas mi vnesl do života jistou rozva-
hu. Ticho, pozorování a koncentrace mi byly
blízké vždycky.

**Dovedete si vůbec představit život bez di-
vadla?**

Někdy si myslím, že dovedu, ale po chvílce
mě to vždycky přejde.

**Kdo nebo co je pro vás „lakmusový papí-
rek“ vašich inscenací? Odborné kritiky
nebo třeba ohlasy od diváků?**

Dovolím si říct, že jakémukoliv hodnocení

S Kateřinou Tučkovou na zahajovací zkoušce

jsem se naučil nepodléhat. Neprožívám fa-
tálně ani příznivé, ani nepříznivé reakce.
Vždycky musím vědět, že jsme v daném čase
a prostoru udělali všechno, co bylo v našich
silách. Jsem rád a vděčný, když naše snaže-
ní je schopné komunikovat, třeba vyvolá-
vat otázky, promlouvat k otevřeným myslím
a srdcím, zneklidňovat, přinášet katarzi, na-
ději. Moc rád v průběhu zkoušení mluvím
s týmem, se kterým spolupracuji, s herci, vý-
tvárníky, dramaturgy. Dobrovolně se neob-
klopuji lidmi s přebujelým egem a přílišnou
dominancí, odrazuje mě přetvářka a pokry-
tectví. Výsledek tvořivé cesty je průsečíkem
mnoha myšlenkových polí, mnoha směrů
úvah. Je v něm vlastně vždycky přítomný
v mnohém i odlesk atmosféry, která u zkou-
šení byla. Já třeba často když si vzpomenu na
nějakou svoji inscenaci z minulosti, zjeví se
mi právě energie zkušebního procesu.

**Je tomu tak třeba i u muzikálu *Hair* (Vla-
sy), kterým jste v roce 2004 otevíral Hu-
dební scénu Městského divadla Brno?**

Ano, to bylo jedno z nejlepších a nejsilněj-

ších období mého života. Zkoušení se sice
odehrávalo za zvuku sbíječek, ale záro-
veň se zcela silným entuziasmem a zápa-
lem. Kdybych chtěl někomu vykládat cosi
o zhmotněné energii, budu mu vyprávět
o zkoušení *Vlasů*. Nepovede se taky každý
den, abyste vstupovali s inscenací do zce-
la nového divadelního domu. Je to trochu
patetické, ale je v tom skutečně kus ma-
gie. Nemyslím to nijak kvantitativně, ale
do ovzduší zapisujete první stopy živé tvor-
by. Ten obyčejný nezajímavý vířící prach
se mění na milióny malých částíček, kte-
ré v sobě nesou jistou posvátnost. Toto mi
běží podvědomě v myšlenkách, když na to
období vzpomenu. Na lásku, emoce, silnou
lidskou pospolitost, tělo i mysl plné sil, ne-
otřesitelnou víru ve smysluplnost vaší prá-
ce, kterou vlastně ani práci nenazýváte.
Vznikly navždycky pevné vazby a přátel-
ství, které v sobě nesou ten zvláštní kód Let
The Sunshine In...

Text: Lenka Kolegarová

ZOO
BRNO
70

*Díky nám více
o přírodě víc.*

B | R | N | O

STAVU BRNO MĚSTSKÉ DIVADLO
VYHRAŠČENÉ PŘEDPRAVILNĚ ŽEČI BRNO A STANU ČI ŽADAVKOVĚCH OBNVOSTI
PŘI ŽEČI VÝŽAGU DIBRAGOVACI

www.zoobrna.cz

Vlk arktický (*Canis lupus arctos*)

Reportáž

Křídla 2022/2023

aneb pojďme se ohlédnout za magickou krajinou Múzy Thálie

27. ledna – to byla noc! Na Činoherní scéně Městského divadla Brno se uskutečnilo slavnostní předávání Cen Křídla za sezónu 2022/2023. A nezačalo se vůbec zlehka: během pár chvil se jeviště divadla za pomoci Tonyho Marka a orchestru Městského divadla Brno proměnilo v doslova rockový koncert. Nasadila se vysoká rychlost a až do konce se nikdo neodvážil sundat nohu z plynu a dupnout na brzdu.

Řidiči silničního provozu se v této zběsilé jízdě stali moderátoři Lenka Janíková a Tomáš Sagher, na malou chvíli vystřídaný novější digitální verzí sebe sama Tomáš 2.0, vytvořenou umělou inteligencí. Nesmělo chybět ani proškolení o bezpečnosti práce zpestřené uměleckými výkony Oldřicha Smysla a Alžběty Janíčkové zakončené „povinným“ podpisem všech diváků do prezenní listiny. Na to se nedá říct nic jiného než bezpečnost jízdy především.

A následně tu máme první zastávku na naší cestě u první udílené kategorie, a tou je Cena kolegia revue Dokořán. O této ceně nerozhodují diváci, dalo by se ji taky vnímat jako „cenu od kolegů“, hereckých i nehereckých, kteří spolupracují na inscenacích v Městském divadle. Ááá, chvíle napětí... „Prvním vítězem večera se stává Robin Schenk za hudbu k muzikálu *Devět křížů*.“

A ještě jedna podstatná informace: stejně jako minulý rok sochu, kterou si ocenění od-

nesou, vytvořila multitalentovaná herecká kolegyně Radka Coufalová a znázorňuje „rozervané umělcovo tělo vrhající se do víru komedie či tragédie“.

O pořádnou dávku roztomilosti se zasloužili naši malí divadelní pulečci v doprovodu svých maminek na variaci písně *Luna a já* z muzikálu *The Addams Family* v provedení Lenky Bartolšicové.

Další zastavení měla na svědomí Cena ředitele divadla, kterou si odnesl člověk zastupující odvětví, které umí vytvořit lidem úsměv na rtech stejně jako divadlo, a to zakladatel brněnského pivovaru Petr Hauskrecht.

Pro ty, co mají rádi všechno černé na bílém, tu máme i pár čísel a statistik z minulé sezóny. Na Činoherní scéně se odehrálo 245 představení, jež navštívilo 73 970 diváků, na Hudební scéně 234 představení s návštěvností neskutečných 141 669 diváků. Komu se to nechce počítat, tak to máme dohromady 479 představení a 215 639 diváků

a to tam ani není započítáno 29 představení na Biskupském dvoře, 7 zájezdů a 6 hostování v cizině.

Jako součást bouřlivé jízdy nesmělo chybět ani už tradiční křtění naší v pořadí už osmadvacáté Ročenky, jejímiž třemi kmotry se letos stali primátorka města Brna Markéta Vaňková, generální ředitel Moravského zemského muzea Jiří Mitáček a ten večer již oceněný pivovarník Petr Hauskrecht. Nebude těžké uhodnout, že se Ročenka nekřtila tradičně sektem, ale samozřejmě pivem.

Následovalo hudební intermezzo z inscenace *Sám na dva šéfy*, při kterém nám herci Libor Matouš, Marta Matějová a Alžběta Janíčková připomněli, jak důležité pro herce je, aby dostal roli, a to jedno jakou.

Poté následuje zastávka u kategorie Nejvýraznější tvůrčí počin a v ní už druhá soška pro Robina Schenka za hudbu k muzikálu *Devět křížů*.

O salvu smíchu se postarali „studenti“ Muzikálové školičky ve složení Zdena Herfortová, Jan Mazák, Miloslav Čížek a Petr Halberstadt, kteří byli pravda o malinko starší, než se čekalo. Jejich mladší kolegové z 2. ročníku známí především z muzikálu *Matilda* však na sebe nenechali dlouho čekat a předvedli strhující pohybové číslo.

Stejně jako nás po celý večer neopouštěla dobrá nálada a známé hudební melodie z muzikálů *Noc na Karlštejně*, *Devět křížů* či *The Addams Family*, nechyběly ani neustálé připomínky paní Evy Spoustové, která v divadle jako jestřáb dohlíží na správnou výslovnost všech herců. Jejím připomínkám se dokonce nevyhnulo ani moderátorské duo.

A jedeme dál, v kategorii Nejoblíbenější herečka obhájuje své vítězství z loňského roku Kristýna Daňhelová. Stejně jako Cena Křídla za Nejoblíbenějšího herce putuje už druhý rok po sobě do rukou Libora Matouše.

Mezi další neopakovatelné zážitky večera

pak zajisté patří také známá Hamletova promluva, avšak pronesená Martinem Mihálem v brněnském hantecu. Tady v Brně jsme se zkrátka rozhodli nenechat se nikým zastrašit a dál si dělat věci po svém.

Posledním zastavením na této bouřlivé jízdě se stalo vyhlášení vítěze v kategorii Inscenace roku. A není žádným překvapením, že si krásnou sošku neodnesl nikdo jiný než režisér Petr Gazdík za muzikál *Devět křížů*. Večer, jemuž ani v nejmenším nechyběl třpyt a lesk, se nemohlo dočkat lepšího a výstižnějšího zakončení než společným číslem hlavních představitelů a tvůrců *Devíti křížů* Petra Štěpána, Robina Schenka a Kristýny Daňhelové.

A jedno důležité poselství na závěr, nezapomeňme ani v dalších letech, že je to především divadlo, co nám všem zaručeně dává KŘÍDLA.

Text: Eliška Halodová

Česká premiéra 20. ledna na Hudební scéně

Michael Schanze Hans Dieter Schreeb

HEIDI

režie Stanislav Moša

Autor scénáře Hans Dieter Schreeb

Derniéra 22. března na Činoherní scéně

Johann Nepomuk Nestroy

PRO NIC ZA NIC

režie Mikoláš Tyc

Derniéra 19. února na Činoherní scéně

Yasmina Reza

BELLA FIGURA

režie Mikoláš Tyc

Pozvánka

Anna Karenina

28. února na Činoherní scéně

Podtitul naší 50. reprízy *Anny Kareniny* by mohl znít **Popadesáté a stále poprvé**. Při každé repríze se cítím jako před premiérou, plná očekávání, obav, těšení se, co se na jevišti stane. A nevím, jakým kouzlem se to děje, ale pokaždé když se v prostoru hlediště–jeviště setkáme s vámi, začíná příběh plynout sám a vzniká něco neopakovatelného, co já chci zažívat znovu a znovu. Děkuji za to a srdečně vás zvou, přijďte.

Ivana Vaňková

Arthur Miller:

derniéra

POHLED Z MOSTU klasické drama

Útlý příběh o kompletní přeměně osobnosti přístavního dělníka Eddieho má rozměry antické tragédie. Po dobu necelých dvou hodin budete svědky jeho hlubokého vnitřního souboje se sebou samým, z něhož však Eddie kvůli své nezvladatelné vášni k vlastní neteři nemůže vzejít jako vítěz. Vychutnejte si naposledy silný katarzní zážitek, který představení nabízí!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán, M. Sedláčková, B. Slaninová, P. Halberstadt, K. Pekar, M. Mihál, J. Przebinda a D. Rymeš.

Yasmína Reza:

derniéra

BELLA FIGURA hořká komedie

Pokud si chcete vyrazit na chytrou komorní komedii, vaše volba musí logicky padnout na tento titul. Náramně dobře napsaná krutá hra bez příkras ukazuje, jak nedokonale se mohou chovat tzv. „dokonalí“ lidé, když si jim jejich okolí dovolí naznačit, že ona pomyslná dokonalost nestojí úplně na pevných základech. Jejich krize tak budou zdrojem vaší zábavy!

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: L. Bergerová, A. Novotný, Z. Herfortová, A. Slanina a L. Janíková.

Molière:

LAKOMEC komedie, v níž o peníze jde až v první řadě

Každá další repríza slavné Molièrovy komedie v titulní roli s Boleslavem Polívkou je příslibem mimořádné divadelní události. Ač toto dílo od dob svého vzniku baví diváky už tři a půl století, v našem podání se díky modernímu překladu, honosné scéně, nápaditým kostýmům i bravurním hereckým výkonům jedná o stále aktuální hru, která pobaví i současného diváka.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: B. Polívka, K. Pekar, S. Janotová nebo A. Zelová, J. Mach, D. Křížová, A. Antalová, M. Isteník, J. Mazák, Z. Junák a další.

MUZIKÁLY Z LIDICKÉ slavnostní benefiční koncert pro Ukrajinu

V souvislosti se smutným výročním dvou let od začátku stále bohužel probíhající ruské invaze na nám blízké Ukrajině pořádáme koncert, jenž má podpořit ukrajinské rodiny, které utekly před agresí a válkou do České republiky. V průběhu večera zazní hudební ukázky z našeho minulého i současného repertoáru v podání sólistů, mnohačetné company a orchestru divadla.

Režie: Igor Ondříček

Dirigent: Ema Javorová

Účinkují: D. Křížová, A. Slanina, V. Matušová, H. Kubinová, J. Musilová, D. Vitáček, K. Čtveráčková, G. Čtveráčková, J. Florián, I. Vaňková, L. Matouš, A. Zelová, K. Helbich, Z. Skálová a mnozí další.

PROGRAM ÚNOR

PROGRAM BŘEZEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

PÁ	2.2.	19.00	Pohled z mostu	M2024
SO	3.2.	19.00	Pohled z mostu	V2024
NE	4.2.	18.00	Prachy!	
PÁ	9.2.	14.00	Bílá Voda	
PÁ	9.2.	19.00	Bílá Voda	C5
SO	10.2.	19.00	Bílá Voda	P
NE	11.2.	19.00	Bílá Voda	D
PO	12.2.	19.00	Bílá Voda	A1
ÚT	13.2.	19.00	Bílá Voda	C2
ST	14.2.	19.00	Bílá Voda	A3
ČT	15.2.	19.00	Velký Gatsby	C4
PÁ	16.2.	19.00	Velký Gatsby	A5
SO	17.2.	19.00	Osmyčky	
NE	18.2.	18.00	Osmyčky	
PO	19.2.	19.00	Bella Figura	
ST	21.2.	18.00	Cyrano z Bergeracu	
ČT	22.2.	18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
PÁ	23.2.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	AB5
SO	24.2.	19.00	Bílá Voda	A6
NE	25.2.	19.00	Bílá Voda	E7
PO	26.2.	19.00	Bílá Voda	AB1
ST	28.2.	18.00	Anna Karenina	
ČT	29.2.	19.00	Prachy!	AB4

Cyrano z Bergeracu

18

HUDEBNÍ SCÉNA

ČT	1.2.	19.00	Heidi	A4/AB4
PÁ	2.2.	18.00	Heidi	
SO	3.2.	14.00	Heidi	
SO	3.2.	19.00	Heidi	AG/AB6
ÚT	6.2.	18.00	The Addams Family	
ST	7.2.	18.00	The Addams Family	
ČT	8.2.	18.00	The Addams Family	
PÁ	9.2.	18.00	The Addams Family	
SO	10.2.	14.00	The Addams Family	
SO	10.2.	18.00	The Addams Family	
NE	11.2.	14.00	The Addams Family	
NE	11.2.	18.00	The Addams Family	
PO	12.2.	18.00	The Addams Family	
ÚT	13.2.	18.00	The Addams Family	
ČT	15.2.	18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
PÁ	16.2.	19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
SO	17.2.	14.00 a 18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
NE	18.2.	14.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
NE	18.2.	18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
PO	19.2.	19.00	Lakomec	
ÚT	20.2.	19.00	Lakomec	
ST	21.2.	18.00	Muzikály z Lidické	
ČT	22.2.	18.00	Devět křížů	
PÁ	23.2.	19.00	Devět křížů	
SO	24.2.	14.00	Devět křížů	
SO	24.2.	18.00	Devět křížů	
NE	25.2.	14.00	Devět křížů	
NE	25.2.	18.00	Devět křížů	
PO	26.2.	18.00	Devět křížů	PPP/P18
ÚT	27.2.	18.00	Devět křížů	PP1/PP2
ST	28.2.	19.00	Devět křížů	

ČINOHERNÍ SCÉNA

PÁ	1.3.	19.00	Sám na dva šéfy	
SO	2.3.	19.00	Sám na dva šéfy	
NE	3.3.	18.00	Skleněný pokoj	
PO	4.3.	18.00	Velký Gatsby	SP
ÚT	5.3.	19.00	Ti druzí	
ST	6.3.	19.00	Prachy!	AB3
PÁ	15.3.	19.00	Drahý Evane Hansene	
SO	16.3.	19.00	Drahý Evane Hansene	
NE	17.3.	19.00	Drahý Evane Hansene	
PO	18.3.	19.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
ÚT	19.3.	19.00	Velký Gatsby	A2
ST	20.3.	19.00	Velký Gatsby	
ČT	21.3.	18.00	Pro nic za nic	
PÁ	22.3.	18.00	Pro nic za nic	
SO	23.3.	18.00	Hamlet aneb Hádala se duše s tělem	
NE	24.3.	19.00	Prachy!	E7
PO	25.3.	19.00	Prachy!	A1
ÚT	26.3.	19.00	Prachy!	AB2

Ti druzí

19

HUDEBNÍ SCÉNA

PÁ	1.3.	18.00	Noc na Karlštejně	
SO	2.3.	16.00	Noc na Karlštejně	
SO	2.3.	19.00	Noc na Karlštejně	
NE	3.3.	14.00	Noc na Karlštejně	
PO	4.3.	19.00	Lakomec	
ČT	7.3.	18.00	Matilda	
PÁ	8.3.	16.00	Matilda	
SO	9.3.	14.00	Matilda	
SO	9.3.	18.00	Matilda	
NE	10.3.	14.00	Matilda	
NE	10.3.	18.00	Matilda	
ST	13.3.	19.00	Pretty Woman	
ČT	14.3.	18.00	Pretty Woman	
PÁ	15.3.	19.00	Pretty Woman	
SO	16.3.	18.00	Pretty Woman	
NE	17.3.	18.00	Pretty Woman	
ÚT	19.3.	18.00	Medicus	
ST	20.3.	18.00	Medicus	
ČT	21.3.	18.00	Medicus	
PÁ	22.3.	18.00	Medicus	
NE	24.3.	18.00	Mamma Mia!	
PO	25.3.	19.00	Mamma Mia!	
ÚT	26.3.	18.00	Mamma Mia!	
ST	27.3.	19.00	Mamma Mia!	
PÁ	29.3.	19.00	Velikonoční koncert	
SO	30.3.	19.00	Velikonoční koncert	

■ Děníra ■ Veřejná generálka
■ Premiéra

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin:

MATILDA kouzelný rodinný muzikál

V březnu se bude opět čarovat s fenomenální *Matildou*, která nejenže silou vůle dokáže pomoci telekineze pohnout věcmi, ale společně s ostatními dětskými protagonisty jistě pohne i vašimi city. Nechte se unášet na vlně jejího vyprávění o Eskamotérovi a Akrobatce, kteří nakonec stejně jako sama Matilda zvítězí nad nespravedlností a krutostí okolního světa.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Bergerová nebo M. Juráčková nebo K. Kabele, J. Mach nebo M. Němec, K. Daňhelová nebo D. Křížová, S. Janotová nebo I. Vaňková, L. Janota nebo J. Ressler a další.

Noah Gordon, Iván Macías, Félix Amador:

MEDICUS muzikál podle bestselleru RANHOJÍC Noaha Gordona

Pořádná dávka odvahy, jež zahrnuje i zapření vlastní víry v nepřátelském prostředí, vytrvalost a touha neustále pro dobro druhých získávat nové vědomosti a štěstí na setkání se správnými lidmi – to všechno charakterizuje Roba, malého sirotka, jehož se ujme potulný bradýř, čímž započne jeho úchvatná muzikálová pouť za lékařským vzděláním i životní láskou.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: L. Matouš nebo R. Pekárek, K. Daňhelová nebo E. Mertová, S. Slovák nebo J. Uličník, L. Kolář nebo I. Ondříček, A. Slanina nebo D. Vítězek a další.

Garry Marshall, Jonathan Frederick Lawton, Bryan Adams, Jim Vallance:

PRETTY WOMAN romantický muzikál

Se zažitými předsudky společnosti se potýká a o místo na slunci bojuje i pohledná Vivian, toho času prostitutka na Hollywood Boulevardu, kde jednoho dne zastaví zámožný businessman Edward. Mohl by z něj být jen jeden z řady kunčaftů, Edwardovi se ale podaří odhalit Vivianino nitro, a tak se z jejich setkání navzdory překážkám vyvine pohádková love story.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: H. Holišová nebo S. Janotová, P. Gazdík nebo P. Štěpán, K. Daňhelová nebo D. Křížová nebo V. Matušová, R. Jícha nebo I. Ondříček a další.

Johann Nepomuk Nestroy:

PRO NIC ZA NIC klasická zápletková komedie

Jen tak pro nic za nic vás neupozorňujeme na březnové reprízy této výtečné starosvětské švandy o jednom velkém nedorozumění – budou totiž současně poslední. Namísto truchlení nad *derniéra* si raději zavčas zajistíte vstupenky, abyste zjistili, jak kočovní herci Artur a Picl, továrník Truchlant a jeho schovanka Ema rozmotají všechno, co tak umně pomotali.

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: J. Brožek, A. Slanina, P. Štěpán, B. Goldmannová nebo N. Wetterová, M. Němec, E. Skálová, M. Salvadori, M. Isteník, M. Hurák a L. Bergerová.

derniéra

Představujeme

Hudební scéna, jak ji neznáte

Orchestřiště

V divadle je nepřeborné množství tajemných míst. To, co vidíme na jevišti, je jen zlomek toho, co skutečně tvoří divadlo. Už když jsem byla malá, fascinoval mě celý ten svět a všechna jeho zákoutí. Nejzvláštnější atmosféru má divadlo ve chvíli, kdy se nehraje ani nezkouší, ve vzduchu je cítit vůně tajemství a všechno je ponořené do tmy. Pouze nouzová světla mdle ukazují poslední možnost úniku. Když projdeme dveřmi z jeviště na chodbu a vydáme se po schodech dolů, ocitneme se v prostoru pod jevištěm, kde se to všechno děje.

Petr Ulrych 80...

I když je orchestřiště prázdné a tiché, najdeme tam spoustu zajímavého. Ve tmě vypadá jako podivuhodný les notových pultů a hudebních nástrojů, které čekají, až přijde jejich čas. Malá světýlka odposlechů mrkají ze tmy jako bludičky. Když vystoupáme na dirigentský stupínek, objeví se stíny kulis strašidelného domu rodiny Addamsových nebo školy, ve které právě usnuly Matilda i Ředitelka Trunchbullová. Pokud se podíváme nahoru, místo hvězd zahlédneme jemné odlesky obrovských očí záhadných zvířat, která žijí v samotném nitru klenby nad jevištěm. To ale zdaleka není vše. Všechny prostory divadla mají svou zvláštní a specifickou vůni. Vůni, díky které jako by divadlo mělo nekonečnou paměť.

Spící orchestřiště je netrpělivé. Vyčkává. Vyčkává, až se probudí k životu, jako kdy-

by sám prostor visel v neustálém očekávání a doufal, že se bude smět brzy rozeznít. Chybí jeho hlavní hnací motor, hudebníci.

Vždy když se postavím na dirigentský stupínek před začátkem představení, jsem v napětí a těším se na vše, co přinese. Na výsledném zvuku se podílí mnoho faktorů. Každý hráč sedící v orchestřišti, zvukař, dirigent, to vše jsou osobnosti mající své vlastní životy, osobní problémy, mnohdy i rozdílné umělecké názory. Teprve výsledná spolupráce ovlivní, jak se nám podaří orchestřiště probudit a propojit s divadelními prkny nad námi.

Neboť nad námi se odehrává právě to, díky čemu orchestřiště existuje.

Text: Ema Javorová

Jeř Kratochvil, který nebyl pouze dlouholetým a báječným fotografem našeho divadla, ale disponoval i nádherným kreativním duchem, jenž měl své kořeny v jeho mimořádné sociální citlivosti, říkával, že: „Jestli si někdo v Brně zaslouží velké sousoší, tak je to Petr Ulrych se svou sestrou Hankou...!“ A já s ním souhlasil tehdy i teď.

Když jsem na konci sedmdesátých let přišel do Brna, žil jsem v dojmu, že sourozenci Ulrychovi už musí být nejméně těsně před penzí, a to podle toho, jak byli slavní i jak byli výjimečně dobří. Já jsem ještě ani nezačal a oni už podle mě léta vládli české hudbě. Když jsem je poprvé potkal tzv. naživo, byl jsem vskutku zaskočený tím, jak jsou mladí. O tom, jak jsem miloval jejich písně, svědčí jedna banální historka. Když mi v roce 1990 někdo ukradl moje auto (nikdy se nenašlo!), vzal jsem to jako fakt a nijak jsem toho nelitoval. Kromě jediného. Společně s autem mi zmizely i všechny jejich kazety, které jsem

si při svých cestách poslouchal, které jsem si s nimi zpíval. To mě vážně zdrtilo! (Jasně, že jsem si pak pořídil nové, ale smutný jsem z toho byl převelice a dlouho.)

A myslím si, že podobně by to tak vnímali i další lidé v naší zemi. Vždyť všude tam, kam Petr s Hankou se svou kapelou kdykoli zavítali, bylo vmžiku vyprodáno! A je to tak dodnes. V našem divadle léta pravidelně koncertují těsně před Štědrým dnem. Obvykle se jedná o dva koncerty ve dvou dnech. Tak zní dohoda. Ale jenom co zveřejníme přesné termíny, jsou během několika minut všechny lístky pryč a my přemlouvá-

me Petra s Hankou k přidání alespoň jednoho představení navíc, což oni vždy nakonec rádi pro své diváky a posluchače udělají. My tuto informaci zveřejníme a vstupenky jsou znovu během pár minut pryč.

Ještě předtím než jsme otevřeli Hudební scénu (2004), se Petr Ulrych stal dvorním skladatelem našeho divadla. Začalo to *Legendou* v roce 1995, pak přišel *Radúz a Mahulena* ve dvou premiérách 1997 a 2016, potom *Koločava* 2001, za ní *Máj* 1. 5. 2004, v roce 2007 *Markéta Lazarová* a zatím poslední byla pohádka *O statečném kováři* 2020. Všichni se těšíme, že se dalšího jeho díla brzy dočkáme...

Na Petrovi jsem kromě jeho daru psát nádherné písně se skvělými texty, a navíc pro každou z nich nalézt tu nejjednodušší a přitom nejkrásnější možnou instrumentaci, tedy jeho umělecké činnosti, navíc obdivoval, s jak vycizelovaným racionálním nad-

hledem to vše koná. Možná málokdo ví, že je Petr vystudovaný letecký inženýr... Výsledky jeho práce pak dokládají, jak vzácně jsou v něm propojeny obě mozkové hemisféry – ta levá, která je zaměřena na logiku a techniku, s pravou, jejíž doménou jsou abstraktní myšlení, umělecká kreativity i vnímání hudby. Vždy když jsem s ním pracoval, jsem byl uhranut tím, jak měl všechno i do těch nejmenších detailů rozplánováno.

Jsem přesvědčen, že v naší zemi není člověk, který by neznal jeho písně, a stejně tak zde neexistuje nikdo, kdo by mu k jeho významnému životnímu jubileu nepřál hodně zdraví, lásky, pohody i další inspirace, které jistě přetaví do znovu něčeho tak úžasného, že si to budeme my sami rádi zpívat.

Všechno jenom to nejlepší, milý Petře!

Tvůj Standa Moša

P.S. ...a ještě to sousoší...

Ondřej Studénka

Herecké zaměstnání je z říše snů

Během rozhovoru s hercem Ondřejem Studénkou jsme kromě našeho divadelního rybníčku zapluli také do vod seriálových i filmových, prošli jsme se alespoň ve vzpomínkách a vyprávění z Lesního Hlubokého přes Beskydy až do Švýcarských Alp, abychom se nakonec vrátili zase zpátky do Brna k divadlu a k rodině. Pojďte se, milí čtenáři, vypravit na popsané putování společně s námi prostřednictvím následujících otázek a odpovědí.

S Petrem Štěpánem v muzikálu *Devět křížů*, režie Petr Gazdík

Začneme náš divadelní rozhovor trochu obloukem přes televizi. Ve spojitosti s účinkováním v seriálu *Ulice* jsi totiž mnohokrát zmiňoval, že když jsi na začátku od produkce obdržel popis k roli učitele Prokopa Junka, měl jsi pocit, jako bys četl vlastní životopis. Zažil jsi obdobný pocit i na divadle, že bys byl obsazený do role, která by ti byla šitá přímo na míru?

Každá role je jedinečná a ke každé se snažím najít cestu, ale asi úplně nejbližší je mi Luka Frane z *Devíti křížů*. Statečný a přitom trochu tajemný hrdina plný emocí mi tak nějak přirostl k srdci. Jde samozřejmě o velmi náročnou roli, ale co se týká charakteru, tak poté, co jsme si řekli s režisérem základní věci, už vše šlo jako po másle. Teda aspoň mám ten pocit. Ano, Luka Frane je mi v mé divadelní praxi zatím nejbližší.

Ano, koňský handlíř Luka Frane by se ve tvé dosavadní kariéře dal rozhodně ozna-

čit za podstatnou přelomovou úlohu. Cítíš to podobně?

Vnímám to taky tak. Takhle velkou roli jsem v divadle zatím neměl a mám pocit, že jsem ji uchopil za správný konec. Ale nejde jen o mou roli, myslím, že celá inscenace udělala díru do světa, alespoň v tom našem českém divadelním rybníčku. A snad nebudu lhát, že ji všichni hrozně rádi hrajeme. Je to možná pro herce trochu nezvyklé, ale musím podotknout, že nemám žádné zásadní herecké nebo umělecké ambice, ke každému úkolu se snažím přistupovat s pokorou a skromně a odvést vždycky to nejlepší, abych si pak nemusel nic vyčítat. Ale u tak krásné inscenace, jakou *Devět křížů* bezesporu je, mi bylo ctí být součástí.

Je naopak role, kterou ne že bys neměl rád nebo ji nerad hrál, ale ke které sis zkrátka hledal cestu delší dobu než obvykle?

Jsou samozřejmě role, ke kterým jsem hledal cestu dlouho. K některým jsem ji nenašel vů-

bec a vždycky tajně doufám, že se to v daný večer nějak povede a vznikne z toho uvěřitelný výkon. (úsměv) Ale určitě bych neřekl, že mi některá role vadí nebo že něco nehraju rád. Pochopitelně jsou příjemnější inscenace, některé třeba méně, ale herecké zaměstnání je z říše snů. Každý večer je jiný, potkáš jiné kolegy, v jiné náladě, i diváci přicházejí každý se svými pocity... Takže nehrozí žádný stereotyp jako u jiných zaměstnání a za to jsem hrozně vděčný.

Udělejme teď od divadla drobnou odbočku k filmu. Při pohledu na tvůj aktuální repertoár totiž všechny tituly, ve kterých hraješ, mají i filmovou verzi: *Noc na Karlštejně*, *Světáci*, *Pretty Woman*, *Matilda*, *Velký Gatsby*. Ale právě podobné, dalo by se říct tzv. mainstreamové filmy prý nesleduješ. Jaký typ filmů tedy vyhledáváš a u kterého z nich by sis přál, aby se taky zpracoval pro divadlo a ty sis v něm mohl zahrát?

To je zajímavá skutečnost, nikdy jsem si neuvědomil, že je všechno v telce. (úsměv) Potvrzuju, že *Světáky* ani *Pretty Woman* jsem před inscenováním v divadle neviděl, za což se mi vždycky všichni smějí a nevěří mi. Ale jestli bych si mohl opravdu vybrat film, bylo by skvělé zahrát si něco surového, mužného – něco jako *REVENANT Zmrtvýchvstání* nebo třeba *Peaky Blinders – Gangy z Birminghamu*, to by mě lákalo.

A šlo by o činohru nebo bys z nich udělal muzikál?

To už je asi jedno, práce na charakteru postavy je vždycky stejná. A asi by to musel být film, nějak si nedokážu představit divadelní verzi *REVENANTu*, ale tohle bych si dokonale užil – něco opravdu chlapského, aby člověk mohl chvíli vypadat jako opravdový hrdina. (úsměv)

Považuješ tedy za výhodu, když začínáš zkoušet určitou inscenaci jako tzv. nepopsaný list bez předchozí zkušenosti s daným dílem skrze jiné médium?

Musím upřímně říct, že pokud existovala filmová předloha, pokaždé jsem si ji stáhnul a zbaběle se na roli podíval, abych se měl od čeho odpíchnout. (úsměv) Takže ano, fil-

mová předloha může pomoci, ale mám pocit, že mě ve většině případů zavedla spíše jiným směrem, než chtěl nakonec režisér. A já mám, bohudík, k režisérům vždycky obrovskou důvěru. Snažím se sice udělat si vlastní obrázek, přijít na plac s vlastním názorem, ale pak hledat společnou cestu mezi režisérskou a mou představou – tohle se mi osvědčilo jako velmi tvůrčí návod k dobrému výsledku.

Je obdobný kreativní postup přípustný i v rámci televizního natáčení?

Pokud se budeme bavit o nekonečném seriálu, ve kterém už čtvrtou sezónu působím, je potřeba zdůraznit, že se natáčí už hodně dlouho, všichni přesně vědí, co mají dělat, a na všechno je výrazně méně času než na divadle, takže kreativní přístup se tam vždycky ne úplně připouští. Je fajn, když člověk přijde s lepším nápadem, než je na papíře, ale tím, v jak zběsilem tempu se všechno točí, dost často na place na vytváření nové, lepší situace není vůbec žádný čas. Na každý obraz (situaci) máme třeba hodinu nebo pětadvacet minut, takže nejčastější režijní připomínka za poslední měsíc byla: Drž se papíru. (úsměv) Nejlépe připravený herec pro natáčení nekonečných seriálů je ten, který zná perfektně text a nezdržuje!

Nemáš do budoucna v plánu koncertování s kytarou a s autorskou tvorbou, ve které by ses naopak mohl řídit čistě vlastními nápady?

Jelikož jsem samouk a nemám potřebné hudební vzdělání, jako mají někteří moji kolegové, kteří znají každou notu světa, nemám se moc od čeho odrazit. Hrozně rád a často hraju na kytaru s kamarády u ohně a u piva, rád přezpívám všechny písně, co nás napadnou, ale ambice, že bych s nimi šel oficiálně před lidi, nemám. Zatím.

Vrátme se tedy zpátky do současnosti a k divadlu, kde právě coby Starosta zkoušíš romantický muzikál *Heidi*, který má opět shodou okolností knižní předlohu i řadu filmových a seriálových adaptací. Mohl bys přiblížit svou postavu a říct, jak zatím celkově probíhá zkušební proces?

Asi bych začal tím, že nikoho nepřekvapí, že

V dramatu *Velký Gatsby*, režie Petr Gazdík

ani film *Heidi* jsem neviděl. (*smích*) Moje role je rozsahem velmi malá, hraju starostu, který přivítá hosty ve vesničce Maienfeld, kde se děj odehrává, řekne pár vět a už se na scéně neobjeví. Zatím ale vše vypadá moc hezky, hlavní hrdiny hrají děti a všechny tři alternace jsou úžasné a roztomilé. A myslím si, že stejné přídomek bude mít i výsledný kus. Muzikál bude opravdu milý, příjemný, dětskými výkony rozkošný a určitě si najde svého diváka.

Ano, v *Heidi* mají velký prostor dětské role, které jsou u nás na rozdíl od jiných produkcí skutečně obsazené dětskými protagonisty, což si můžeme dovolit mimo jiné i díky fungování naší Muzikálové

školy, která od začátku sezóny při divadle funguje. Ty sám vychováváš tři děti, přičemž nejstarší Toník si už dokonce zahrál v dramatu *Mary Page Marlowová*. Rozšiřuje si dál herecké zkušenosti a projevují se i ostatní aktivně umělecky?

Toník je teď ve velmi citlivém období puberty. Hlavní směřování jeho sil je dostat se na střední školu a úspěšně zakončit školu základní, momentálně tedy další hostování není na pořadu dne. A co se týká mladších dětí, cítíme u nich jistý potenciál, ale zatím si ho necháváme doma. (*úsměv*) Obě mladší děti viděly představení *Matilda* nebo *Sněhurka a já* a pak tři dny nedělaly nic jiného, než že tančily a zpívaly melodie z nich. Myslím, že obzvláště nejmladší Anička má velké vlohy se potom uměleckým směrem dát, ale uvidíme.

Zastavme se závěrem ještě u tématu cestování, které je tvým koníčkem. Stihl jsi v průběhu zimy kromě přejíždění mezi divadlem, natáčením a rodinou podniknout nějaký zajímavý výlet anebo rýsuje se na obzoru vytoužená destinace, do které by ses chtěl podívat?

Mám teď jeden velmi aktuální zážitek – přecházeli jsme s kamarády Beskydy. Naštěstí nám to divadelní provoz umožnil, tak jsme se vydali ve čtvrtek, vrátili se v neděli, ušli jsme přes padesát kilometrů, viděli celé Beskydy shora a bylo to nádherné. S manželkou plánujeme vyrazit do Skotska na několika-denní trek. Nevím, jestli letos, možná příští rok nebo za dva roky, ale určitě vyrazíme a na to se taky moc těším. Má cestovatelská duše prahne po horách, tam jsem vždycky hrozně šťastný a spokojený. Navíc sáhnout si na dno sil a vystoupit z komfortní zóny mi přijde velmi přínosné, obohacující a na horách je to na denním pořádku. Ale když nad tím tak přemýšlím, cestovatelem bych se asi nenazýval... možná spíše gastroturistou. (*úsměv*)

Mockrát děkuji za milé povídání a na všech příštích turistických i hereckých cestách přeji mnoho zdarů!

Text: Kateřina Vižďová

Benj Pasek, Justin Paul, Steven Levenson

DRAHÝ EVANE HANSENE

Již zkusíme titul do příští sezóny: Muzikál *Drahý Evane Hansene* (*Dear Evan Hansen*) aneb Městské divadlo Brno píše hlavnímu hrdinovi připravovaného muzikálu

Drahý Evane Hansene,

moc Tě zdravíme z Městského divadla Brno a musíme Ti sdělit, že se na Tebe strašně moc těšíme! Nejenom proto, že muzikál o Tobě považujeme za velkou laskominu pro opravdové milovníky komorních muzikálů, ale také že opět přineseš do našeho divadla téma, které není pro muzikálovou produkci zcela běžné. Víme, že ač jsi nor-

mální americký středoškolák, nemáš to ve svém životě jednoduché. Ve škole Tě moc neberou, máma je pořád přepracovaná a Ty sám se kolikrát cítíš, jako by Tě celý svět chtěl zmáčknot ze všech stran. A ještě ta zlomená ruka...

Tvůj příběh ale zbožňují úplně všichni, vždyť od jeho premiéry na Broadwayi v divadle Music Box Theatre v prosinci 2016 se stal kultovním a jeho autoři Benj Pasek, Justin Paul a Steven Levenson za něj sklidili nadšené ohlasy diváků i kritiky a získali taky spoustu cen.

Myslíme, že bys měl vědět, co si o Tobě a Tvém příběhu myslí Tvoji představitelé Jan Brožek a Marco Salvadori a co Ti vzka-

zují. Takhle na Tebe s láskou vzpomíná Jan Brožek: „S muzikálem *Dear Evan Hansen* jsem se poprvé setkal v roce 2017, a to díky svému kolegovi Danu Rymešovi, který mi vykládal o krásném muzikálu s poutavým příběhem a dokonalou hudbou. Začal jsem zjišťovat, o co se jedná, a objevil jsem klenot. Okamžitě jsem se do muzikálu zamiloval a zařadil některé jeho písně na svůj repertoár. A tam začal můj největší kariérní sen – zahrát si Evana Hansena. V mnoha ohledech jsem se s Evanem ztotožnil, jako malý jsem nebyl oblíbencem třídy a prošel jsem si těžké roky na základní škole, snadno jsem se zamilovával, no prostě jsem byl (jsem) tragický romantik, a tím pádem se mi poslech Evana stával spíš jakýmsi zrcadlem mojí minulosti, v hodně velkých uvozovkách.“

Podobně láskyplně o Tobě mluví i Marco Salvadori: „Když jsem se poprvé seznámil s muzikálem *Dear Evan Hansen*, byla to

láska na první poslech. Jedná se podle mě o jedno z nejmotivnějších muzikálových děl napsaných v posledním desetiletí. Přináší na jeviště spoustu těžkých témat a pokládá důležité otázky, především o přijetí sebe sama a dalších palčivých problémech dnešní společnosti. Podobné typy muzikálových děl jsou pro mě nenahraditelné a dokazují, že hudební divadlo není pouze konzumním žánrem, ale také může mít obrovskou uměleckou a výpovědní hodnotu. Účinkování v titulní roli Evana pro mě znamená příležitost, zodpovědnost a nebudu lhát, v momentě psaní této odpovědi mi také přináší notnou dávku úzkosti, protože se jedná o velmi náročnou roli. Tuto úzkost se však budu snažit projektovat do Evana samotného.“

Premiéra muzikálu o Tobě bude sice až 21. září 2024 na Činoherní scéně, ale my už zkoušíme a jsme nadšení, že můžeme přinést svědectví o Tvém příběhu v české premiéře. Hlavní představitelé se připravují už dlouhou dobu dopředu: „Snažím se hodně zpívat a připravit hlas na tak náročnou pěveckou roli. Evan Hansen je středoškolák, rachitický kluk, takže jsem tomu přizpůsobil stravu i způsob, jak cvičím. Zjišťuji si informace o úzkostech a o psychických problémech, které sužují naši dobu a hlavně dospívající mládež.“ To Ti vzkazuje Honza Brožek a Marco Salvadori se přidává: „Hodně zpívám, abych byl ve formě, hodně jsem zhubl, abych vypadal mladší, a hodně spím!“ Tak se na Tebe moc těšíme a naši diváci jistě taky!

Srdečně Tvoji
Režisér **Stanislav Moša**, překladatelé **Zuzana Čtveráčková** a **Petr Gazdík**, bandleader **Daniel Kyzlink**, scenograf **Christoph Weyers**, kostýmní výtvarnice **Andrea Kučerová**, choreografka **Aneta Majerová** a dramaturg **Miroslav Ondra**. Z hereckého obsazení pak **Jan Brožek**, **Marco Salvadori**, **Alena Antalová**, **Dagmar Křížová**, **Daniel Rymeš**, **Lucie Bergerová**, **Lukáš Jajnota**, **Libor Matouš** a **Eliška Skálová**.

Text: Miroslav Ondra

Komorní muzikál *Vrabčák a anděl s brněnským rukopisem* si vysloužil ovace vestoje

Miroslav Homola | 5. 1. 2024 | Právo, Novinky.cz

Dvě hodiny emocí, živočišného člověčství se vším, co k němu patří, a především skvělého zpěvu. A je jedno, zda právě zpívaná píseň zaznívá v němčině, francouzštině či angličtině. Projev je tak silný, že mu rozumí každý. Takové je představení komorního muzikálu *Vrabčák a anděl*, které vzniklo před deseti lety a je o vztahu dvou světových legend. Edith Piaf a Marlene Dietrichové. Hrál se ve Vídni, Montrealu, chystá se newyorské provedení, hraje se stále v mnoha dalších německých městech a nejnovější provedení uvádí divadlo v německém Ingolstadtu, pro které inscenaci nastudovalo a premiérově představilo s mezinárodním týmem Městské divadlo Brno.

„Spolupráce s divadlem v Ingolstadtu začala už více než před patnácti lety. Tehdy zde působil jako režisér, herec a zpěvák významný německý divadelní ředitel Pavel Fieber. Na-

rodil se u nás, v Krnově, ovšem po válce byl i se svými rodiči ve čtyřech letech deportován s ostatními Němci ze Sudet do Německa. Celý život však nepřestal být Čechem a udržování přátelství mezi oběma národy bylo jednou z hlavních náplní jeho života. Spolupracoval i s Brnem, režíroval například *Řeka Zorbu* a další inscenace. A právě on představil před léty naše divadlo městu Ingolstadt, a tak vznikla vzájemná spolupráce,“ popsal historii „novoročních“ představení, která se už stala v historickém městě proslavené mimo jiné automobilkou s vozy se čtyřmi kruhy na kapotě tradicí, režisér inscenace Stanislav Moša.

Jak vysvětlil, vedení zdejšího divadla má velmi dobrý přehled o brněnském repertoáru a obvykle navrhuje, které představení se bude hrát v prvním lednovém týdnu, kdy v této části Německa ještě doznívá vánoční atmosféra.

Rozhoduje konkurz

„Podmínkou samozřejmě je, že budeme hrát v němčině. Pro dohodnutou inscenaci, která je dílem našich výtvarníků, hudebníků, osvětlovačů či techniků a dalších nutných profesí, jsou hlavní role pokaždé vybírány mezinárodním konkurzem. Kus se pak týdnů zkouší u nás v Brně a vždy před premiérou se představení dolaďuje v prostoru velkého divadelního sálu zdejšího městského divadla,“ popsal Právu a Novinkám Moša, jenž představění o dvou velkých individualitách minulého století premiérově pro ČR připravil už v roce 2015.

Potlesk vestoje

Vrabčák a anděl, jehož premiérové předvedení na konci prvního lednového týdne vhnělo hereckým projevem i šansony mnohým divákům zaplněného sálu slzy do očí, bylo realizováno s mezinárodním ob-

sazením, kdy hlavní role, tedy Edith Piaf a Marlene Dietrichovou, vytvořily Heleen Joorová, původem Holanďanka žijící v Německu, a Švýcarka Sylvia Heckendorová. Obě patří mezi hvězdy v německy mluvících zemích. O vznik „brněnského“ představení se zasloužili také další, a to například také dirigent a klavírista Tomáš Kůfhaber, který řídí pěťici hudebníků. Asistent režie byl Karel Škarka, kostýmy navrhla Andrea Kučerová, o světelnou režii se postaral David Kachlír a autorem scény je dvorní brněnský scénograf Christoph Weyers s kolegou Petrem Hlouškem. Premiéra v Ingolstadtu se dočkala dlouhých ovací vestoje a potvrdila, že označení „muzikálová škola“ patří Brnu právem. „Tento titul máme stále na repertoáru, a i po téměř stovce repríz je vždy vyprodáný. Uvádět ho budeme zase koncem ledna,“ dodala mluvčí divadla Kateřina Vižďová.

1. **Nejoblíbenější herec (vypište jméno):**

2. **Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):**

3. **Nejoblíbenější inscenace činoherní (zakřížkujte):**

- William Shakespeare / Hamlet aneb Hádala se duše s tělem
- Francis Scott Fitzgerald / Velký Gatsby
- Ray Cooney / Prachy!
- Kateřina Tučková, Dodo Gombár / Bílá Voda
- Henry Lewis, Jonathan Sayer, Henry Shields / Hra, která se zvrtila

4. **Nejoblíbenější inscenace hudební (zakřížkujte):**

- Andrew Lipa, Marshall Brickman, Rick Elice / The Addams Family
- Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb / Heidi
- Stanislav Moša, Zdeněk Merta / BASTARD
- B. Smetana, K. Sabina, V. Černický, K. Latzková, I. Ondříček / Proč bychom se netěšili na Smetanu

5. **Nejvýraznější tvůrčí počín (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):**

Hamlet aneb Hádala se duše s tělem / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

The Addams Family / překlad - hudební nastudování - scéna - projekce - kostýmy - masky - choreografie -

pyrotechnické efekty - plakát

Velký Gatsby / překlad - hudba - scéna - projekce - kostýmy - choreografie - plakát

Prachy! / scéna - kostýmy - hudba - plakát

Heidi / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Bílá Voda / scéna a kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Hra, která se zvrtila / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

BASTARD / libreto - hudba - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Proč bychom se netěšili na Smetanu / libreto - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Ne vybrali jste si v páté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

Sezóna 2014/2015

Během slavnostního koncertu **10 let Hudební scény** v režii Petra Gazdika si 4. 10. připomínáme všechny zde uvedené tituly, křtíme knihu mapující uplynulé desetiletí a pro obrovský zájem koncert živě přenášíme na Divadelní dvůr. **18. 10.** v české premiéře příběhem i mimořádnými divadelními kouzly a iluzemi obecenstvo baví i napíná romantický muzikál **DUCH** v režii Stanislava Moši. Mezi diváky i v odborných kruzích rezonuje výkon Zdeny Herfortové, jež se coby živelná Oda Mae Brownová ocitá v užší nominaci na Cenu Thálie. **10. 11.** vernisáží ve foyer začíná výstava bronzových a dřevěných soch Jiřího Netíka. **24. 1.** prožívá českou premiéru rodinný fantasy muzikál **Let snů LILI**, kde se pod vedením režiséra Petra Gazdika rodí snový svět plný magie, jenž si zasluhuje standing ovation, a představitelka hlavní role Natálie Grossová si vysluhuje širší nominaci na Thálii. **28. 3.** se ve světové premiéře a za přítomnosti autora hudby, německého skladatele **Ralpha Siegela** odehrává příběh slepého muzikanta **Johnny Blue**, kterému vdechl život autor a režisér muzikálu **Stanislav Moša**. **16. 5.** se na světové premiéře historického muzikálu **Ostrov pokladů** v režii Stanislava Slováka tají dech dětem i dospělým při dobrodružné pirátské výpravě.

Za oponou: Do manželského života se svými polovičkami vstupují Eliška Ondráčková, Robert Rozsochatecký a Andrea Březinová; na první cestu po slavnostním křtu vyjždí z náměstí Svobody tramvaj ozdobená tvářemi divadla; rodina Evy Jedličkové se rozrůstá o syna Olivera, Dan Kalousek vítá druhorozeného syna Filipa, Marta a Michal Matějovi se radují z prvorozeného syna Štěpána a stejně jméno dostává i třetí přírůstek v rodině Pavly a Roberta Jichových.

Sezóna 2015/2016

24. 10. mysteriózní muzikál **Pískání po větru** v režii Petra Gazdika dojmá křehkým příběhem premiérové hosty. Chladní nezůstávají ani odborníci, kteří jímavému titulu udělují **Cenu divadelních kritiků za mimořádnou inscenaci roku** v anketě internetového magazínu **Musical-opereta**, jejíž vyhlášení se pravidelně koná na zdejší jevišti. **14. 11.** zahrnuje publikum nadšenými ohlasy Shakespearovu tragédií **Král Lear** v režii Stanislava Moši. K příležitosti premiéry je vydána stříbrná pamětní mince s královským profilem protagonisty Boleslava Polívky. Bouřlivé ovace sklízí **16. 1.** v tuzemsku premiérová plavba osudového muzikálu **TITANIC**, jíž z režisérského můstku řídí Stanislav Moša, a z vod Herecké asociace připlouvá širší nominace na Thálii pro Jiřího Macha v roli topiče Fredericka Barretta. **12. 2.** slaví Stanislav Moša šedesátiny! Gratulanti přicházejí celý den, jenž vrcholí slavnostním koncertem **Happy Birthday Mr. M. II** v režii Petra Gazdika. **12. 3.** začíná úspěšnou premiéru rocková opera **Evangelium o Marii** v režii Stanislava Slováka. **7. 5.** si diváci užívají českou premiéru magického muzikálu **Prodaný smích** v režii Petra Gazdika.

Za oponou: Svazek manželský uzavírá pár Evelína Kachlířová a Ondřej Studěnka a žení se i Kristian Pekar; hrdými prvoroďiči se stávají Svatlana a Lukáš Janotovi díky dcerce Liliance i Robert Rozsochatecký s dcerou Zarou, své klany o druhorozené potomky rozšiřují Jan Šotkovský synem Hubertem, Eliška Lupačová Ondráčková dcerou Leou, Jakub Uličník dcerou Anastázií, Jan a Vendula Hudcovi synem Albertem a Pavla a Dušan Vitázkovi dcerkou Rozárkou; uvádíme do provozu montážní halu a sklad kulís a kostýmů; Zdeněk Merta je Ochranným svazem autorským oceněn jako nejuspěšnější autor populární hudby v zahraničí.

Text: Kateřina Vižďová

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!

Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2025 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.

Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2024. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Městské divadlo Brno

MUZIKÁLY Z LIDICKÉ

slavnostní benefiční koncert
pro Ukrajinu

21. února 2024 v 18.00 hodin na Hudební scéně

režie Igor Ondříček dirigent Ema Javorová

účinkují sólisté a orchestr Městského divadla Brno

Nepřehlédněte

V minulém vydání jsme vás na tomto místě informovali o výsledcích diváckého hlasování v anketě divadelního portálu i-divadlo.cz. V tomto čísle na dané téma velmi rádi navazujeme a přinášíme vám i výsledky tzv. redakční volby z onoho webu, v níž členové redakce na základě zhlédnutých inscenací vyhlásí své nominace v jednotlivých kategoriích a následně na základě interního aklamačního hlasování zvolí vítěze.

Jsme velice pyšní, že výsledky za divadelní sezónu 2022/2023 jsou následující: **nejlepší muzikálovou inscenací** se v režii Petra Gazdika stal historický muzikál Robina Schenka, Petra Štěpána a Miroslava Ondry *Devět křížů*, **nejlepší muzikálovou herečkou** byla vyhlášena **Kristýna Daňhelová** za roli Elišky ve stejném díle, **nejlepším muzikálovým hercem** byl zvolen **Milan Němec** za výkon v roli Ředitelky Trunchbullové v muzikálu *Matilda* a ocenění za **nejlepší umělecký počin** získala **Carli Rebecca Jefferson** za choreografie v tomtéž kouzelném rodinném muzikálu.

Oceněným gratulujeme a porotě děkujeme!

V příštím čísle

- Rozhovor s Robinem Schenkem nejen o tom, co pro něj znamenají získaná ocenění, připravila Helena Brzobohatá.
- Představíme vám dramaturgický plán na sezónu 2024/2025.
- Opět nahlédneme do zákulisí Hudební scény, tentokrát nás provází provede Jan Brožek.
- S Nikol Kratochvílovou si popovídala Kateřina Vižďová.
- Plakát Mímy Krajčové.

Mediální partneři

RENGL

DOKOŘÁN únor 2024

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

291. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 24. 1. 2024

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvil

Titulní strana:

foto: Nikol Wetterová

Michael Schanze, Hans Dieter Schreeb

HEIDI

režie Stanislav Moša

1. až 3. února

na Hudební scéně

Matyáš Mičulka, Robert Jícha, Viktoria Abrahám, Gabriela Čtveráčková

Česká premiéra 20. ledna na Hudební scéně

Michael Schanze Hans Dieter Schreeb

HEIDI

režie Stanislav Moša

